

sammenhængende effektivitetsbetragtninger, dels og navnlig i en frygt for, at sigtet med den krævede integration kunne være at få udvidet det formelle grundlag for OPI med de resolutioner, som regulerer strategien for 2. udviklingstiår (navnlig resolution 2567 (XXIV)), og som faktisk giver CESI adgang til et noget mere aktivt virke end det, som de ovenfor citerede ældre resolutioner tilstår OPI. Disse reale motiver blev kun antydningssvis fremført under debatten, som førte til, at et af Tanzania på en række afrikanske og arabiske staters vegne fremsat resolutionsforslag om informationsspørgsmål måtte forudses at blive vedtaget. Selv om den operative paragraf vedrørende CESI efterhånden var blevet ændret noget i blødgørende retning, fandt man dog fra dansk side rettest under disse omstændigheder at fremføre den rent juridiske betragtning, at det særlige grundlag for CESI's virke ikke ved en integration kunne komme til at gælde for helheden, og at det var et tvivlsomt spørgsmål, om dette grundlag overhovedet kunne opretholdes, dersom CESI ved en integration mistede sin identitet.

3. Teknisk bistand over det regulære budget.

Som det vil erindres, har ikke mindst USA og Sovjetunionen været stærke modstandere af, at bevillingen til udviklingsbistand har figureret på det ordinære budget (part VI, sektionerne 13 og 14). Beløbet har gennem årene uændret været 6.908.000 dollars. Som følge af en af 2. udvalg under 26. samling vedtaget resolution måtte dette beløb fra 1972 forhøjes med ca. 1,8 mill. dollars, til regionale rådgivningstjenester. Forslaget mødte modstand fra de to nævnte lande såvel som fra en række andre, østlige og vestlige, herunder Storbritannien, der erklærede, at vedtagelse af de 1,8 mill. dollars ikke kunne undgå at få indflydelse på de engelske beslutninger med hensyn til størrelsen af frivillige bidrag til udviklingsarbejde.

I betragtning af den forbitrede modstand og da enkelte lande, bl. a. Chile, havde fremhævet, at part VI måtte betragtes som et anerkendelsesværdigt første skridt henimod en international beskatning til fordel for udviklingslandene, fandt den danske

repræsentant det rigtigst til forklaring af sin positive stemmeafgivning at fremføre, at Danmark hovedsagelig betragtede forhøjelsen med de 1,8 mill. dollars som en opretholdelse af realværdien af de hidtidige bevillinger, der efterhånden var blevet udhulet af prisstigninger, og at en sådan a jourføring, så vidt vi så, ikke betød noget brud på principper.

III. Resolutionerne.

A. Budgettet for 1972 som behandlet af 5. udvalg vedtoges i plénarforsamlingen den 23. december 1971 (Res. 2899A-C (XXVI)). Stemmemønstrene var:

2899 A (udgiftsbudgettet): 106-9-7.

Imod: Østeuropæiske lande minus Rumænien. Afståelser: Cuba, Frankrig, Portugal, Rumænien, Storbritannien, Sydafrika, USA. Det vil bemærkes, at USA, der afstod for første gang i 1970, i år fik folgeskab af Storbritannien.

2899 B (indtægtsbudgettet): 122-0-0.

2899 C (finansieringsforslag): 110-0-13 (Alle de østlige lande og USA).

Udgiftsbudgettet fordeler sig på følgende hovedposter:

Part I. Generalforsamlingen, rådene, kommissioner og udvalg, særlige møder og konferencer	Dollars
II. Lønninger m. v.	4.353.500
III. Bygninger	120.955.360
IV. Inventar og driftsudgifter	9.614.000
V. Tekniske bistandsprogrammer	17.724.900
VI. UNCTAD	8.733.000
VII. UNIDO	12.525.000
VIII. Særlige missioner	14.419.000
IX. Flygtningehøjkommissæren	8.370.700
X. Den internationale Domstol	5.398.500
XI. Særlige udgifter	1.706.150
	10.574.300
	<hr/>
	214.374.410

Nedsættelse som følge af kvantitative begrænsninger af dokumentationen . . . . .

1.250.000

I alt 213.124.410